

[Rager.]

kussioner og se nogle Lægeindlæg om dette Spørgsmaal, og jeg mener, at man i hvert Fald maa skærpe det til mindst 8 Timer. Hvis man gaar den Vej, imødegaaer man ogsaa et ellers virkelig farligt Argument i Forbudsfanatikernes Agitation for almindeligt Forbud mod Spiritusnydelse.

Det forekommer mig, at de Domme, der fældes i Færdseforsøelser, undertiden er for milde. Det er naturligt, at Rigsdagen i Straffeloven fastsætter forholdsvist rimelige Minimumsgrænser, fordi der kan være Tilfælde, hvor en streng Lovbestemmelse vil virke uheldigt; men det forekommer mig, som om vore Dommere i alt for høj Grad holder sig nede ved Minimumsgrænserne. Jeg paataaler det for Bildommens Vedkommende, men jeg vil samtidig gerne gøre opmærksom paa, at dette ikke alene gælder Bildommene. Efter at vi har vedtaget den nye Lov om tekniske Installationer, har jeg haft Lejlighed til at se, hvorledes Lovens Bestemmelser angaaende Elektroinstallatører i forskellige Tilfælde er blevet overtraadt og efter Fagfolks Mening groft overtraadt, men alligevel er den paagældende kun blevet ikendt den minimale Bøde 25 eller 50 Kr. Dette kan kun ske, hvis vore Dommere ikke har sat sig virkelig ind i de Sager, de dømmer i, og ikke har forstaaet Konsekvenserne. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at se Sager, hvor det forekommer mig, at baade Politimesters og Dommers Behandling af Sagen viser, at de har haft forholdsvist ringe Evne til rigtigt at forstaa, hvad det kommer an paa i en saadan Sag, specielt hvor alvorligt det er, naar en Mand ved sin elektriske Stærkstrømsinstallation selv foretager Manipulationer af forbudt Art og ikke forstaaer, hvilke Konsekvenser det kan faa for Forsikringsselskaber og andre.

Jeg vil derefter gerne vende mig til et mere politisk Emne, Forholdene inden for Det konservative Folkeparti. Disse Forhold maa paakalde mere end almindelig Interesse i Øjeblikket, fordi Regeringen har Samarbejde med Det konservative Folkeparti. Formanden for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har gennem Aarene maaltbevidst søgt at omlægge det gamle Højrepartis Politikens Videreførelse paa en mere demokratisk Basis. Det vil sikkert og uden Fortrydelse blive indrømmet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at den Linie, han har arbejdet efter og med stor Dygtighed bygget videre paa, er den, som afdøde Aage Kidde i sin Tid afsatte.

Den første Sejr, han og hans Fæller i sin Tid vandt, var, da det gamle Højre blev omdannet til Det konservative Folkeparti. Nu viste det sig rigtignok dengang forholdsvist hurtigt, at nogen reel Ændring var der vel egentlig ikke sket; meget af det, der skulde have dannet en bredere Basis, faldt hurtigt bort, og første Etape blev kun en Navneforandring. Men efter at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Slutningen af Tyverne blev Formand for Folketingsgruppen, fik han en virkelig Mulighed for at præge sit Partis Politik. Under sit Arbejde der har han særlig understreget Folkepartiet og i mindre Grad Konservatismen. Ved den Tilslutning til det nye Grundlovsforslag, han har opnaaet hos sin Gruppe eller i hvert Fald dens Flertal, har hans paa langt Sigt anlagte Politik fejret sin hidtil største Sejr. Men nu synes det, som om den gamle Adam melder sig hos nogle af Partifællerne, som vil søge at slaa ham Sejren af Hænde, med andre Ord i Virkeligheden ødelægge den Politik, han igennem Aar har været Leder af.

Samfundsmæssigt vil det være meget uheldigt, hvis det lykkes, men politisk er det ikke uforklarligt, hvad der sker. En Kreds, som man vel kan betegne som de Gammel-Konservative, vil ikke som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stolende paa deres egne Standpunkters Rigtighed og paa egne Evner til at føre dem frem kæmpe paa lige Fod med andre over for Vælgerbefolkningen. De nærer Mistillid til den almindelige Vælgerbefolkning og den almindelige Vælgerbefolkningens Retfærdighedsfølelse; de vil ikke lade denne være den afgørende for Magtfordelingen her i Landet. En Vismand har engang sagt, at Tilhænger af en saadan gammel-konservativ Kreds bliver man enten paa Grund af økonomisk Velstand eller aandelig Fattigdom eller i særlig grølle Tilfælde af begge Aarsager, men ulygt betyder dette, at der stadig findes en Kreds af besiddende, hvis Forstaaelse af hele Samfundsmekanismen endnu ikke er en saadan, at de forstaaer, at enhver Mulighed for en Besiddelses Afkastning, saavel naar det er passiv som aktiv Kapital, forudsætter et ordnet arbejdende Samfund med en Forbrugskraft hvilende paa den store Befolkning for dens Forbrugskravs Tilfredsstillelse nødvendige Indtjeningsevne. Der findes stadig en Kreds, der har arvet sin konservative Opfattelse og aldrig har evnet at undersøge, om ikke selv en som nok saa hellig betragtet Arv af ideologisk Art ikke dog var Udvikling underkastet; det er vist